

дѣто той имъ казваше, какво отъ единъ пѣтъ нищо не може да разумѣе. Испытвѣящицъ стотници—ты като прѣзъ прѣстѣе, наливаѣящицъ имъ кыпарско вино, разгледвѣящицъ маневры—ты и много пѣти и самъ лично участвуѣящицъ у нѣкои, рѣшаваше въ себе задатъка си: какъ бы могло съ нередовнѣ и злѣ наорѣжанѣ войскѣ да ся побѣди редовна, облѣчена и свѣршено наорѣжана—та гърцка войска.

Мѣчно бѣше да ся рѣши тоя задатъкъ въ старо врѣмя, а най—много затова, защо—то тогасъ николко не маряхѣ при употребляваніе неморалны—ты средства въ войскѣ—тѣ. Войникъ—тѣ дохождаше въ войскѣ—тѣ отъ своѣж волѣж за добрѣ платѣж, спорядѣ изгледа въ боя, дѣто бѣ му допустнѣжто всякакъ да плячка. Спротивъ това войска—та бѣ като нѣкакво си дружество за добываніе плячкѣж, която ся послѣ расподѣляше. При това всякого войника сврѣзваше за войскѣ—тѣ лична корысть, коя—то му казваше, да желае бой и да ся бори храбро. Що знаеше той за отечество, за честь, длѣжностъ; той мареше само за плячкѣж и това му бѣ всичко—то. Инди не трѣбваше да ся буди у него честолюбіе, чувство отъ длѣжностъ; само трѣбваше да му ся плати добрѣ и да му ся общае плячкѣж, и той ся бореше като левъ, черпеше моралнѣ силѣж и храбростъ у желаніе за добывѣж и подкрѣпываше ихъ съ упражняваніе и орѣжіе.

Днесъ за моралнѣ силѣж ся ище упражненіе и орѣжіе. Въ старо врѣмя войскы—ты бѣхѣж пѣ—крѣпки и пѣ—чвърети. За бѣгъ ся не знаеше, освѣнъ ако непріятель—тѣ знаеше да плати пѣ—добрѣ. Нѣ за плащаніе не можеше ни да ся помисли въ таквы отношенія, въ каквы—то бѣ ясенево—то отечество камъ Гърціѣж.

Спорядѣ това Ясень видѣ, какво гърцка—та войска е крѣпка и морално и физично.

Нѣ заедно и това позна, какво въ нередовны—ты отдѣ—